

Sygn. akt VI GC 78/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: stazysta Natalia Znamirowska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r. w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa: H. F. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R.

przeciwko: H. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego H. F. na rzecz powoda H. F. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R. kwotę 38 183,68 euro (trzydzieści osiem tysięcy sto osiemdziesiąt trzy euro 68/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 3 953,27 euro od dnia 13 marca 2009 r.,

- 23 717,94 euro od dnia 3 maja 2009 r.,

- 10 512, 47 euro od dnia 23 maja 2009 r.

do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego H. F. na rzecz powoda H. F. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R. ustawowe odsetki od kwoty 18 338,75 euro (osiemnaście tysięcy trzysta trzydzieści osiem euro 75/100) od dnia 13 marca 2009 r. do dnia 30 marca 2009 r.,

III. umarza postępowanie co do kwoty 440 euro (czteryście czterdzieści euro 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 marca 2009 r. do dnia zapłaty,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15 476 59 zł (piętnaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 59/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

VI. zarządza zwrot powodowi H. F. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R. kwoty 4 000,00 zł (cztery tysiące złotych 00/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki na koszt opinii biegłego.

Sygn.akt VI GC 78/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 stycznia 2014r.

Pozwem wniesionym w sprawie powodowie H. F. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) oraz Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna wnieśli o zasądzenie od pozwanego H. F. kwoty 56 962, 43 euro z ustawowymi odsetkami kosztami procesu.

W uzasadnieniu powyższego żądania podali, iż w ramach prowadzonej współpracy gospodarczej pozwany nabył od powoda H. F. (1) w okresie od 13 stycznia do maja 2009r. towar o łącznej wartości 97 751, 58 wg zestawienia rzeczowego określonego w fakturach: (...) z dnia 13 stycznia 2009r. na kwotę 11 813,71euro, (...)z dnia 26 luty 2009 na kwotę 42 732,02 euro, (...) z dnia 24 marca 2009r. na kwotę 8 975, 44 euro, (...) z dnia 17 kwietnia 2009r. na kwotę 23 717,94 zł, (...) z dnia 8 maja 2009r. na kwotę 10 512, 47 zł.

W sprawie przed Sądem Okręgowym w R. sygn. akt VI GC 173/10 toczyło się postępowanie z powództwa Biuro Handlu Zagranicznego

(...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna przeciwko pozwanemu H. F. o zapłatę kwoty 97 751,58 euro. Sąd Apelacyjny w R.wyrokiem w sprawie o sygn. akt I ACa 204/11 oddalił powództwo, stwierdzając, iż umowy sprzedaży zawierane były przez pozwanego z powodem H. F. (1), a nie Biurem Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna.

H. F. spłacił w części swoje zadłużenie w łącznej kwocie 40 789,15 euro, dokonując spłaty należności wynikających z faktur (...) - w całości, oraz 19/02/09 – w części , albowiem kwota 20 0000 euro zaliczona została na poczet dochodzonej pozwem nieuregulowanej faktury nr (...) z dnia 26.02.2009r. stąd przedmiotem powództwa jest nieuiszczona do dnia wniesienia pozwu wierzytelność przysługująca powodowi to jest kwota 56 962,43 euro. Pozwany i H. F. (1) pozostawali w stałych stosunkach handlowych, pozwany składał faxem lub meilem zamówienia na dostawę płyt , określając gatunek, wymiary i klasę. Między powodem H. F. (1) , a pozwanym, każdorazowo dochodziło do zawarcia umowy zgodnie z art. 18 ust. 3 Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów sporządzonej w W. 11 kwietnia 1980r. Towar został oddany do dyspozycji pozwanego na terenie magazynu powodowej spółki, na skutek uzgodnień między stronami to pozwany sam przez firmę (...) organizował przewóz zamówionego i wydanego mu towaru do własnej siedziby lub magazynów, co potwierdzają załączone do pozwu dokumenty CMR, zapis na EXW na fakturach. Pozwany zobowiązał się do zapłaty za odebrany towar przelewem, odebrał towar w dniach oznaczonych na fakturach specyfikacjach i CMR , nie zapłacił za niego ceny. Powód wskazał również podstawę właściwości tutejszego sądu do rozpoznania niniejszej sprawy oraz prawo polskie jako prawo właściwe do stosunku zobowiązaniowego będącego przedmiotem sprawy.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013r. sąd odrzucił pozew wniesiony przez Biuro Handlu zagranicznego (...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna w R..

W uzasadnieniu wskazał, iż przed tutejszym sądem , a następnie na skutek apelacji przed Sądem Apelacyjnym w R. toczyła się już sprawa z powództwa Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna przeciwko H. F. (2) o zapłatę kwoty 97 751, 58 euro wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu (VI GC 173/10) , która to kwota zawierała w sobie należność dochodzoną na tej samej podstawie, jak w niniejszej sprawie; stąd z uwagi na tożsamość stron i tożsamość roszczenia (przedmiotu, podstawy faktycznej i prawnej sporu) zachodziła res iudicata. (k- 104-105).

W odpowiedzi na pozew pozwany H. F. (2) wniósł o oddalenie powództwa wniesionego przez H. F. (1) oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania o oddalenie powództwa, pozwany wskazał, iż z H. F. (1) istotnie łączyła go wieloletnia współpraca handlowa, faktury załączone do pozwu, a także dokumenty przewozowe i specyfikacje zostały jednak wystawione przez inny podmiot, niż powód, a to Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1) , (...) Spółka Jawna stąd nie mogą być dowodem dotyczącym zawarcia umów pomiędzy H. F. (1), a pozwanym. Strona powodowa nie udowodniła ani zasad ani warunków umów zawieranych pomiędzy H. F. (1), a pozwanym. Pozwany zarzucił również, iż towary dostarczone przez powoda H. F. (1) na zamówienie pozwanego w określonych partiach były wadliwe. Odbiorca

wielokrotnie zgłaszał reklamacje dotyczące wad dostarczonych towarów, w szczególności płyt meblowych, stopni oraz blatów. Zła jakość towaru dotyczyła dostaw dokonywanych w latach wcześniejszych 2005 do 2008, a także dostaw wykonanych w roku 2009r. Należności zaś zapłacone przez pozwanego zostały zapłacone nie z tytułu wystawionych faktur lecz ze względu na inne okoliczności faktyczne i prawne. W kwestii towaru, którego specyfikacja została dołączona do faktury nr (...)UE/ET to płatność za ten towar została dokonana częściowo przelewem 26.02.2009r., natomiast pozostała część została rozliczona z H. F. (1) fakturą korygującą dotyczącą towaru wybrakowanego. Specyfikacja do faktury nr (...) obejmuje towar, który był w całości wadliwy i został postawiony do dyspozycji dostawcy do zwrotu. To samo dotyczy specyfikacji do faktury nr (...). Pozwany wystawił fakturę korygującą nr 884 w dniu 9.06.2009r. na kwotę łącznie 41 403,76 euro. Ponadto wcześniej pozwany wystawił powodowi fakturę nr (...) z dnia 3.12.2008r. na kwotę 5 174,76 euro za wadliwy towar z rozliczenia dostawy w roku 2008. Faktury te zostały potrącone z płatnością dokonaną przez pozwanego na rzecz D. stąd łączna suma roszczeń objętych powyższymi fakturami z tytułu wadliwej jakości wynosi 46 578,50 EUR. Ponadto pozwany dokonał także przez przeoczenie dwukrotnie płatności za jedną fakturę, nr 57/11/08/UE/ET na kwotę 18 338,75 euro w dniu 4 marca 2009 i ponownie w dniu 31 marca 2009r. Tym samym zapłacił dodatkowo kwotę 18 338,75 euro, a po dodaniu tej kwoty do sumy 46 578,50 EUR suma roszczeń pozwanego wobec powoda to kwota 64 917,27 EUR co oznacza, iż to pozwany posiada roszczenie względem powoda, przewyższające powództwo w niniejszej sprawie.

W ustosunkowaniu się do powyższego powód w piśmie z dnia 6 listopada 2013r. podkreślił, iż Sąd Apelacyjny uznał, iż podmiotem który przyjął i zrealizował zamówienie dla pozwanego był H. F. (1), a wyrokowanie to Sąd ten oparł na tożsamy dokumentach jak załączone do niniejszego pozwu. Umowa sprzedaży została zawarta pomiędzy H. F. (1), a pozwanym, pozwany otrzymał i potwierdził odbiór specyfikacji wysyłkowych, które dokładnie określały rodzaj płyt meblowych oraz wszystkie ich parametry. Stąd umowa sprzedaży została zawarta, powód zrealizował zamówienia, zaś Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), (...) spółka jawna działało jako pośrednik i było umocowane do wystawienia dokumentów w postaci CMR i listów przewozowych. Pozwany potwierdził, iż dostarczone pozwanemu przez powoda H. F. (1) były na podstawie zamówień i uiszczył powodowi należności w kwotach zawartych w fakturach numer (...) w całości oraz nr (...)w części to jest w kwocie 20 000 EUR. Reklamacje dotyczące 2005,2006 są przedawnione i nie mają związku z towarem dostarczonym przez powoda objęty niniejszym pozwem. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu zgłoszenia reklamacji dotyczącej dostarczonego towaru w okresie objętym niniejszym pozwem. Powód zaprzeczył twierdzeniom iż towar którego specyfikacja została dołączona do faktury (...) z dnia 26.02.2009 był w części wybrakowany, zaprzeczył również by specyfikacja do faktur numer (...) z dnia 8.05.2009 i (...)z dnia 8.05.2009r. obejmowała towar, który był w całości wybrakowany i postawiony do dyspozycji dostawcy do zwrotu.

Pismem procesowym z dnia 16 grudnia 2013r. powód wskazał, iż reklamacja podnoszona przez pozwanego dotyczyła faktury VAT nr (...), która została przez pozwanego w całości zapłacona. M. F. w związku z kwestionowaniem przez pozwanego pozycji nr 1 ze specyfikacji do wyżej wymienionej faktury pojechał do Danii celem weryfikacji zgłoszonej reklamacji i w jej wyniku strona powodowa skłonna jest uznać na rzecz pozwanego reklamację w wysokości 440 EUR. Odnosząc się do zapłaty przez pozwanego dwukrotnie kwoty 18 338,75 EUR powód wskazał, iż kwota ta została zaliczona na poczet nieuregulowanych innych należności, a to tytułem niezapłaconej w całości faktury nr (...) EUR, nierozliczonych zaległości z niedopłaconych faktur z roku 2006r. z przypadającymi terminami płatności 2007 - 1964,08 EUR, tytułem niezapłaconej faktury nr (...) EUR, tytułem niedopłaty faktury (...) EUR, tytułem rozliczeń odsetek za opóźnienie - 10 326,96 EUR (nota).

Pismem procesowym z dnia 23 grudnia 2013r. pozwany zaprzeczył, aby między stronami zostało ustalone, iż reklamacja będzie uznana za załatwioną po obniżeniu ceny około 500 euro. Odnosząc się do dwukrotności płatności kwoty 18 338,75 EUR to pozwany zaprzeczył prawidłowości jej zaliczenia na inne wierzytelności, podważając ich zasadność.

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015r. powód cofnął pozew co do kwoty 440 EUR z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 13 marca 2009r. do dnia zapłaty, wskazując, iż kwotę tą strona powodowa uwzględniła w fakturze (...) z dnia 26 lutego 2009r. Na cofnięcie pozwu pozwany wyraził zgodę.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

H. F. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R. oraz H. F. prowadziły współpracę gospodarczą. Strony od 2002r. pozostawały w stałych kontaktach handlowych, pozwany składał faksem lub później mailem w PHU (...) zamówienia na dostawę płyt z drewna, określając jego gatunek i wymiary. W ramach tej współpracy powód dostarczył pozwanemu towar objęty następującymi zamówieniami, a następnie wystawionymi fakturami:

1. Faktura nr (...) z dnia 13 stycznia 2009r. obejmowała płyty określone w specyfikacji wysyłkowej numer (...) z dnia 13 stycznia 2009r., zamówione w firmie (...) zgodnie z zamówieniem nr 39 z dnia 17 grudnia 2008, dostarczone zgodnie CMR nr (...)
2. Faktura nr (...) z dnia 26 lutego 2009r. obejmowała płyty określone w specyfikacji wysyłkowej numer 19/09/ET-1 i numer 10/09/ET – 2, zamówione w firmie (...) zgodnie z zamówieniem nr 01 z dnia 29 stycznia 2009 i nr 02 z dnia 29 stycznia 2009r. dostarczone zgodnie CMR nr (...)
3. Faktura nr (...) z dnia 24 marca 2009r. obejmowała płyty określone w specyfikacji wysyłkowej numer (...) zamówione w firmie (...) zgodnie z zamówieniem nr (...) z dnia 10 października 2008r. zmienionego zamówieniem nr 03 z dnia 12 marca 2009r. i zamówieniem nr 04 z dnia 12 marca 2009r. dostarczone zgodnie CMR nr (...)
4. Faktura nr (...) z dnia 17 kwietnia 2009r. obejmowała płyty określone w specyfikacji wysyłkowej numer 44/09/ET-1 zamówione w firmie (...) zgodnie z zamówieniem nr 07 z dnia 25 marca 2009r. dostarczone zgodnie CMR nr (...)
5. Faktura nr (...) z dnia 8 maja 2009r. obejmowała płyty określone w specyfikacji wysyłkowej, zamówione w firmie (...) zgodnie z zamówieniem nr 05 z dnia 17 marca 2009 i nr 08 z dnia 8 kwietnia 2009r. dostarczone zgodnie CMR nr (...)

Towar wymieniony w w/w specyfikacjach wysyłkowych został przez pozwanego przyjęty, powyższe faktury wystawione zostały na podstawie zamówień złożonych przez pozwanego w firmie (...). Towar każdorazowo przesyłany był przez powoda (H. D.), poprzez przewoźnika, na podstawie listów przewozowych CMR. Pozwany zapłacił powodowi H. F. (1) (...) cenę za towar stosownie do faktury nr (...) w całości i część należności z faktury nr (...) tj. w wysokości 20 000 euro. Ogółem z tytułu dostawy towaru wymienionego w/w fakturach w poz. od 1 – 5 pozwany zapłacił powodowi H. F. (1) kwotę 40.789, 15 euro, tj. z tytułu dostawy towaru wymienionego w fakturach po poz. 1, 3 i częściowo 2. Jedynie wysyłką towaru i wydaniem przesyłki przewoźnikowi zajmowało się Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), (...) Spółka Jawna, nie było ono jednak stroną umowy.

Towar objęty fakturą nr (...) w zakresie pkt 1 (4.408 m3 trepy dębowe lite) dołączonej doń specyfikacji został przez pozwanego zareklamowany, w związku z tym do Danii udał się syn powoda M. F., który po oględzinach towaru zaproponował obniżenie ceny o 440 euro.

Dowód : faktury wraz z specyfikacją wysyłkową i CMR k- 52-68, order – zamówienia k- 80 – 85, zeznania świadka M. M. k- 376, M. K. k- 375, M. F. k- 377, S. D. (1) k- 484

W dniu 4 marca 2009r. w związku z dostawą towaru objętą fakturą nr (...) na kwotę 18.338,75 zł, pozwany uiścił powodowi H. F. (1) kwotę 18 338,75 zł, a następnie przez pomyłkę drugi raz z tego samego tytułu uiścił analogiczną kwotę w dniu 31.03.2009r. Kwota drugiej wpłaty tj. dokonanej w dniu 31.03.2009r. na dzień 26 lutego 2013r. tj. na dzień sporządzenia listy księgowania na kontach analitycznych (pozew wniesiony w 7 marcu 2013r.) nie została zaliczona przez powoda na inny dług pozwanego stąd co do sposobu zaliczenia tej kwoty powód pozwanego nie informował.

Dowód : lista księgowania na kontach analitycznych k- 69, wyciąg z konta k- 298, 299,

W toku trwającej współpracy stron pozwany kierował do powoda H. F. (1) reklamacje w dniach :

- 2 października 2005r. (dot. towaru zgodnie z specyfikacją wysyłkową nr 83) wskazująca na nierówną grubość blatów

- 24 listopada 2005r. (dot. zamówienia nr 392 i 393) wskazującą na usterki na dziury na wczepach i zadrapaniach)

- 29 sierpnia 2006r. (dot. zamówienia nr 32, 22 i 35) wskazująca na listwy z drewna bielastego na obu krawędziach.

Z treści niniejszych reklamacji nie wynikało w sposób precyzyjny towaru z której faktury, na jaką kwotę i jakiej wartości towaru dotyczą. Pozwany nie przedłożył do nich żadnej dodatkowej dokumentacji w postaci zamówień, specyfikacji , faktur i itd. umożliwiających ustalenie tych danych. Reklamacje składane w toku współpracy stron w zakresie uzasadnionym podlegały uwzględnieniu i zostały załatwione poprzez wymianę towaru bądź korektę faktury.

Dowód : reklamacje k- 280 – 288 , faktura korekta nr (...) k- 340, zeznania świadka M. M. k- 376, M. F. k- 377

W dniu 3.12.2008r. pozwany wystawił dokument – fakturę nr (...) określając tytuł : dotyczy reklamacji P. w okresie od 1 stycznia do 1 grudnia 2008r. wskazującą rodzaj towaru ,m3 i cenę na łączną kwotę 5 174, 76 zł.

W dniu 9 czerwca 2009r. pozwany wystawił dokument – fakturę nr (...) określając jako tytuł : reklamacja w sprawie blatów roboczych oraz stopni w okresie od 2006 – do 9 czerwca 2009r. : - 22 550, 93 zł – pozostała kwota nieuregulowana wg stanu na dzień 17 maja 2009r. - 18 852, 83 zł – nieuregulowane reklamacje dot. stopni dębowych z 2009r.

Dowód : faktury nr (...) k- 290 – 297

Strony prowadziły korespondencję (5.02.2009r. 9.06.2009, 31.07.2009, 24.08.2009r. 19.11.2009, 7.03.2010) w zakresie rozliczenia należności objętych żądaniem pozwu , pozwany w wysyłanych mailach jako uzasadnienie odmowy zapłaty powoływał się na wystawione w/w faktury nr (...) oraz podwójnie zapłaconą kwoty 18 338, 75 euro za fakturę (...), odliczając powyższe kwoty od należności powoda w łącznej wysokości 97 751, 58 euro (łączna należność powoda z pięciu faktur tj. (...), (...), (...) i (...)).

Dowód: korespondencja mailowa k- 301 – 312, 416-420

W dniu 6 marca 2009r. powód H. F. (1) wystawił notę odsetkową obejmującą naliczone odsetki za należności z faktur z 2007 i 2008r.

Dowód : nota k- 438-439

Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), M. F. sp.j. w R. przed Sądem Okręgowym w R. wytoczyła powództwo przeciwko H. F. o zapłatę kwoty 97 751,58 EUR, na którą to kwotę składały się również należności za towar objęty fakturami nr (...) z dnia 26 luty 2009r. oraz (...) z dnia 17 kwietnia 2009 i numer (...) z dnia 8 maja 2009r, to jest za ten sam towar, za który obecnie w niniejszym postępowaniu powód H. F. (1) dochodzi należności. Wyrokiem z dnia 18 października 2011r. na skutek apelacji pozwanego od wyroku SO w R. Sąd Apelacyjny w R. (sygn.akt I ACa 204/11) zmienił ten wyrok, w ten sposób, że oddalił powództwo oraz zasądził od powoda Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), M. F. sp.j. w R. na rzecz pozwanego koszty postępowania.

W uzasadnieniu niniejszego Sąd Apelacyjny ustalił - odmiennie niż uczynił to Sąd Okręgowy - iż pozwany pozostawał w stałych stosunkach handlowych z firmą (...) (H. F. (1)) od 2002 roku do około pierwszego kwartału 2009 i nie łączyły go żadne umowy z Biurem Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), M. F. sp.j. w R., zaś faktury objęte pozwem zostały wystawione na podstawie zamówień złożonych przez pozwanego w przedsiębiorstwie (...). Pozwany i firma (...) w czasie długotrwałej współpracy przyjęły praktykę składania przez pozwanego zamówień na dostawę towarów i realizację tych zamówień przez (...) poprzez wysyłanie towaru pozwanemu. Stąd to pomiędzy (...), a pozwanym dochodziło każdorazowo do zawarcia umowy to jest poprzez złożenie oferty na piśmie. Stąd nie budził wątpliwości

Sądu Apelacyjnego fakt, że umowy sprzedaży płyt zawarte zostały między firmą (...) jako sprzedawcą, a pozwanym jako kupującym. Bez znaczenia zatem dla kupującego, zobowiązanego do zapłaty ceny na rzecz sprzedawcy była okoliczność, iż przesyłką towaru i wydaniem przesyłki przewoźnikowi zajmowało się Biuro Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), M. F. sp.j W stosunku do pozwanego spółkę tą należy traktować jako osobę trzecią, którą sprzedawca posłużył się, nie uprawnioną do wystawienia faktury w swoim imieniu i do przyjęcia zapłaty ceny za towar. Stąd zważywszy na brak legitymacji procesowej czynnej występującego w tamtej sprawie jako powoda Biura Handlu Zagranicznego (...) H. F. (1), M. F. sp.j Sąd Apelacyjny zmienił wyrok sądu pierwszej instancji oddalając powództwo.

(dowód wyrok wraz z uzasadnieniem Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w R. k- 26 – 51)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów. Sąd oparł go na treści dowodów w postaci dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony, strony nie kwestionowały w toku postępowania, iż takie dokumenty zostały wystawione. Kwestią odrębną były wywiedzione przez strony na ich podstawie wnioski; a to w zakresie zasadności powództwa jako obejmującego cenę z tytułu sprzedaży towaru oraz w zakresie zasadności zgłoszonego zarzutu potrącenia zmierzającego do wykazania niezasadności roszczenia, niniejsze zostanie rozstrzygnięte w rozważaniach prawnych. Sąd ustalając stan faktyczny oparł się również na zeznaniach świadków powołanych powyżej, zeznania te uznając za wiarygodne bo spójne i logiczne w zakresie w którym zostały powołane przy ustaleniach. W pozostałym zakresie w którym treść ich nie znalazła odzwierciedlenia w ustaleniach faktycznych Sąd uznał je bądź za niewystarczające wobec braku precyzyjności bądź jako sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w tym pozostałymi zeznaniami świadków za niewiarygodne. Sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność jak sprecyzowana przez stronę powodową pismem z dnia 16 grudnia 2013r. to jest na okoliczność nieprawidłowości w wystawieniu przez odbiorcę towaru to jest pozwanego fikcyjnych korekt nazwanych przez pozwanego fakturami nr (...) w szczególności na okoliczność braku podstaw prawnych i faktycznych co do możliwości wystawienia przez pozwanego wyżej wskazanych faktur, skoro dla ustalenia okoliczności na które dowód ten został powołany wiadomości specjalistyczne biegłego były zbędne, a ustalenia w zakresie zasadności bądź niezasadności wystawienia faktury nr (...) - bo do tego w istocie sprowadzała się teza dla tego do dowodu - należały do Sądu, on bowiem zobligowany był do przesądzenia na podstawie przedłożonych przez strony dowodów czy należności z faktur nr (...) znajdowały uzasadnienie faktyczne i prawne, a tym samym czy były zasadne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w R. posiada jurysdykcję krajową, jako że pozwany wdał się spór co do istoty sprawy, nie podnosząc zarzutu braku jurysdykcji stosownie do treści art. 1104 § 2 kpc. Niezależnie od niniejszego Sąd niniejszy jest właściwy również na podstawie art. 5 Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22.12.200r. w sprawie jurysdykcji uznawania orzeczeń sądowych i handlowych, zważywszy na zawarcie przez Wspólnotę Europejską w dniu 19 października 2005 z Danią umowy w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, której celem było rozciągnięcie na stosunki między wspólnotą Europejską a Danią stosowania postanowień rozporządzenia 44/2001 z dniem 1 lipca 2007r. Zważywszy na miejsce wydania towaru Polska – D. - właściwym dla rozpoznania sporu jest Sąd polski.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdowało prawo polskie. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego wyrażone w sprawie powołanej powyżej a to o sygn. I ACa 204/11, iż każda umowa międzynarodowa ratyfikowana przez Polskę z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw staje się częścią obowiązującego w Polsce porządku prawnego i musi być bezpośrednio stosowana przez sądy i inne organy, co zagwarantowane jest w art. 91 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. Umowę międzynarodową należy więc traktować jako *lex specialis* w stosunku do prawa krajowego. Stosownie do oświadczenia rządowego z dnia 25.10.1996r. w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzonej w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980r. podano do wiadomości, że podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, jak również oświadczeń o sukcesji Dania złożyła oświadczenie, że nie będzie związana częścią drugą Konwencji. Polska nie złożyła żadnych oświadczeń czy zastrzeżeń wobec tego należy przyjąć, że w polskim porządku prawnym Konwencja ta obowiązuje w pełnym zakresie. Znajduje

to potwierdzenie w art. 1 Konwencji, bowiem wyłączenie stosowania części drugiej Konwencji rodzi ten skutek, że stosownie do art.52 ust. 2 umawiające się państwo (Dania) w tym zakresie nie jest traktowane jako umawiające się państwo w rozumieniu art. 1 ust. 1 Konwencji, niemniej jednak Konwencja ta stanowi element polskiego prawa. Zgodnie z art. 27 § 1 pkt 1 prawa międzynarodowego prywatnego (w poprzednim brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 listopada 1965 roku Dz.U. z dnia 17 listopada 1965 roku znajdującym zastosowanie na podstawie ustalenia daty zawarcia umów) jeżeli strony nie mają siedziby albo miejsca zamieszkania w tym samym państwie i nie dokonały wyboru prawa stosuje się do zobowiązań z umowy sprzedaży rzeczy ruchomych lub umowy dostawy - prawo państwa, w którym chwili zawarcia umowy ma siedzibę albo miejsce zamieszkania sprzedawca lub dostawca to znaczy w rozpatrywanej sprawie prawo polskie - w tym Konwencję Wiedeńską w całości - jako element już prawa polskiego, unormowanie szczególne w odniesieniu do umów sprzedaży towarów między stronami mającymi siedzibę w różnych państwach. Zresztą analogiczne unormowanie zostało zawarte w prawie prywatnym międzynarodowym po zmianie ustawą z dnia 4 lutego 2011r. w której zgodnie z art. 28 prawo właściwe dla zobowiązania umownego określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), przy czym również w tym względzie rozporządzenie to należy stosować jako element porządku prawnego polskiego, co oznacza, że zawarte w nim normy kolizyjne - znajdują zastosowanie niezależnie od braku związania Danii ww. rozporządzeniem. Również na podstawie tego rozporządzenia prawo właściwe dla umowy ustala się przy umowie sprzedaży towarów jako prawo państwa w którym sprzedawca miał miejsce zwykłego pobytu - Polska (art. 1 ust. 1 lit b) . Ponieważ przedmiotem wierzytelności pozwanego zgłoszonej do potrącenia była również wierzytelność z tytułu umowy sprzedaży właściwym również w tym względzie dla oceny zasadności wierzytelności będącej przedmiotem oświadczenia o potrąceniu jest prawo polskie. Zgodnie z w/w rozporządzeniem również potrącenie, które nie zostało uzgodnione w drodze umowy stron, podlega prawu właściwemu dla wierzytelności, z której dokonywane jest potrącenie - tzw. pasywnej. (art.17)

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy odnosząc się do zawarcia umowy to zgodnie z art. 18 ust. 3 Konwencji Wiedeńskiej, jeżeli zgodnie z ofertą ustaloną między stronami lub praktyką albo zwyczajem przyjętym przez strony, adresat oferty może wyrazić zgodę na ofertę przez dokonanie czynności, na przykład związanej z wysyłką towarów nie zawiadamiając oferenta, przyjęcie oferty jest skuteczne z chwilą dokonania tej czynności, jeżeli czynność ta dokonana została w ciągu rozsądnego terminu, uwzględniając okoliczności danej transakcji, w tym również szybkość środków komunikacji, z których korzystał oferent. Pozwany i firma (...) w czasie długotrwałej współpracy przyjęły praktykę składania przez pozwanego zamówień na piśmie (następnie mailem) na dostawę towaru i realizacji tych zamówień przez D. poprzez wysyłanie towaru pozwanemu. Towar wymieniony w fakturach nr (...) z dnia 26 luty 2009, (...) z dnia 17 kwietnia 2009, (...) z dnia 8 maja 2009 został zamówiony przez pozwanego u powoda H. F. (1), a następnie zgodnie z zamówieniem do niego dostarczony. Tym samym jego oferta została przyjęta, a umowa zawarta. Kwestionowanie niniejszego przez pozwanego w niniejszym postępowaniu jest to o tyle niekonsekwentne, iż jednocześnie pozwany ten w korespondencji mailowej uwzględniał należność z tego tytułu odliczając od niej wierzytelności, które w jego mniemaniu, mu przysługiwały. Tak więc Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Apelacyjnego orzekającego uprzednio, iż umowa sprzedaży została zawarta pomiędzy H. F. (1), a H. F.. Skoro towar wymieniony w w/w fakturach został pozwanemu wydany, obowiązany jest on zapłacić cenę za towary (art. 53). Trzeba wskazać iż wprawdzie ww. faktury zostały wystawione przez inny podmiot niż powód niemniej jednak faktura stanowiąc jedynie dokument rozrachunkowy nie stanowi o obowiązku bądź braku obowiązku zapłaty po stronie pozwanego, przepisy Konwencji obowiązku zapłaty ceny przez pozwanego od wystawienia faktury nie uzależniają.

Towar, za który powód w niniejszej sprawie dochodzi zapłaty, nie był wadliwy, jego wadliwości pozwany nie wykazał. Z postępowania dowodowego wynika, iż zarzutem wadliwości i jednocześnie reklamacji był towar objęty fakturą nr (...) (zeznania świadka M. F.), należność zaś tej faktury w niniejszej sprawie nie była dochodzona. Zeznania świadka S. D. (1) wskazujące na wadliwość w szerszym zakresie pozbawione były precyzji, ponadto wskazać należy iż S. D. nie był bezpośrednim świadkiem stwierdzenia wadliwości towaru w Danii, nie uczestnicząc w oględzinach i nie umiał wskazać dokładnie z jakich dostaw wadliwy towar miałby pochodzić. Tak więc roszczenie z tytułu ceny za towar wymieniony w fakturach (...) z dnia 26 luty 2009, (...) z dnia 17 kwietnia 2009, (...) z dnia 8 maja 2009 było zasadne.

Roszczeniu z tytułu ceny z powyższych umów sprzedaży pozwany przeciwstawił swoje roszczenia z tytułu reklamacji, powołując się na potrącenie wierzytelności wynikającej z faktury korygującej nr 84 z dnia 9 czerwca 2009r. na łączną kwotę 41 403,76 EUR (zawierającą również kwotę 18.852,53 EUR jako dwukrotnie zapłaconą) oraz fakturą korygującą numer 870 na kwotę 5174,76 EUR.

Poza wykazaniem, iż istotnie kwota 18 852,53 EUR tytułem należności za fakturę nr (...) została dwukrotnie zapłacona, a tym samym w dacie drugiej wpłaty, to jest 31 marca 2009r. jako uiszczona tytułem pokrycia należności już wcześniej zapłaconej, stanowiła świadczenie nienależne, dalszych wierzytelności przysługujących mu pozwany nie wykazał, co do zasady i wysokości, pomimo spoczywającego nań obowiązku w tym zakresie.

W ocenie sądu niewystarczającymi w tej mierze były przedstawione reklamacje szczegółowo wskazane w ustaleniach faktycznych, skoro zasadności ich pozwany nie wykazał, a powód jej zaprzeczył. Brak również bezpośredniego powiązania pomiędzy tymi reklamacjami, a należnościami wskazanymi w fakturach pozwanego nr 884 i 870. Pozwany obowiązany był bowiem wykazać, jaki towar, kiedy dostarczony, o jakiej wartości był wadliwy, na czym polegały wady i że niniejsze uprawniało go do realizacji roszczeń przewidzianych wyżej wymienioną Konwencją, w tym art. 74. Pozwany w toku postępowania nie wykazał niniejszego, same reklamacje, jego korespondencja z powołaniem się na wady, ogólne zeznania S. D. i noszące charakter posiłkowych zeznania pozwanego były w tej mierze niewystarczające. Ponadto sam pozwany zeznał iż w roku 2007 i 2008 były drobne niezgodności, które zostały zrekomensowane przez firmę (...) poprzez dostarczenie nowych płyt, nieodpłatnie w kolejnych dostawach (k- 608). Faktura nr (...) obejmuje natomiast właśnie rok 2008, zresztą faktura nr (...) również jako przedmiot wskazuje reklamację okresie od 2006 do 9 czerwca 2009, zestawienie dołączone do niej zawiera faktury wystawione w 2008 roku.

Powód jako jedyną uznał kwotę 440 EUR z tytułu wadliwości dostarczonego towaru objętego fakturą numer (...), na kwotę 440 EUR i w uwzględnieniu jej cofnął powództwo w zakresie kwoty 440 EUR co do faktury numer (...), ponieważ faktura (...) została już przez pozwanego zapłacona.

Sąd natomiast uwzględnił zarzut w zakresie potrącenia kwoty 18 338,75 EUR tytułem zapłaty za fakturę nr (...), pomimo jej już wcześniejszej zapłaty. Niewątpliwie jak wynikało ze stanu faktycznego ustalonego w sprawie należność z tejże faktury została przez pozwanego zapłacona dwukrotnie. Tym samym zapłata która wpłynęła w dniu 31 marca 2009r. stanowiła wpłatę o charakterze świadczenia nienależnego. Kwota ta nie została zaliczona przez powoda na poczet innej należności. Powód nie miał zresztą ku temu prawa, skoro w sprawie nie znajdował zastosowania 451 § 3 kc, bowiem dłużnik wskazał przy wpłacie który dług chce zaspokoić. Pozwanemu więc przysługiwała względem powoda wierzytelność o zwrot świadczenia nienależnego. Wierzytelność ta została przez niego potrącona, z wzajemną wierzytelnością powoda w korespondencji z dnia 31 lipca 2009r., a następnie 19 listopada 2009r. (k- 304, k- 307), najpóźniej zaś w odpowiedzi na pozew złożonej w niniejszym postępowaniu. Tym samym wierzytelność pozwanego w tym zakresie i powoda do wysokości 18 338,75 EUR wygasła. W związku z powyższym brak było podstaw do rozliczenia tejże kwoty przez powoda na inne wierzytelności. Po pierwsze należność ta w dacie pisma w dacie 16 grudnia 2013r. (złożonego w toku nin. postępowania sądowego) już nie istniała, po drugie brak było podstaw prawnych - materialnych dla zaliczenia tej kwoty na wierzytelności z innego tytułu, powód nie złożył bowiem oświadczenia o potrąceniu w tym zakresie, po trzecie jednostronnie wystawiona przez pozwanego nota bez doręczenia jej stronie przeciwnej i bez wykazania zresztą daty jej sporządzenia (w tym zakresie niewiarygodne były zeznania świadka M. M. jako wewnętrznie sprzeczne) pozostawała bez znaczenia prawnego, po czwarte w ocenie sądu powód nie wykazał, iż istotnie należności przez niego wskazane w piśmie z dnia 16 grudnia 2013r. były zasadne, nie wykazał tytułu i wysokości wierzytelności z tytułu nierozliczonych zaległości z faktur za rok 2006r., jak również z tytułu odsetek za opóźnienie, w tym zakresie przedstawiona przez niego nota ta nie była wystarczająca (k- 391 oraz 438 do 439).

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 38 183,68 EUR, umarzając postępowanie co do kwoty cofniętej - 440 EUR i oddalając co do kwoty 18 338,75 EUR - z przyczyn powyżej podanych na podstawie wyżej wskazanych norm prawnych.

O kosztach postępowania orzekł stosownie do wyniku sprawy mając na uwadze, iż proporcja wyniku sprawy wyniosła 67% - 33 %, przy kosztach powoda 30 533,62 zł (11 754 zł - opłata od pozwu, 14 417 – koszty zastępstwa procesowego, 4 362, 62 zł koszty tłumaczeń) i pozwanego 15 093,74 zł (676,74 zł koszty tłumaczeń, 14 417 zł – koszty zastępstwa procesowego) to jest łącznie 45 627,36 zł. Mając powyższe na uwadze różnica pomiędzy kosztami poniesionymi przez powoda, a kosztami które winien był ponieść wyniosła 15 476,59 zł i tą kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda. Sąd przyjął jako właściwą stawkę podwójną zastępstwa procesowego jako stosowną do nakładu pracy pełnomocników, czasu trwania sprawy i stopnia jej zawichości. Sąd nie uwzględnił stawki VAT naliczonej przez pełnomocnika powoda , a contario stosując par.2 pkt 3 rozporządzeni MS z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez SP nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie V i VI znajduje uzasadnienie w treści art. 84 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.